

Present simple tense (Přítomný čas prostý)

Použití

Přítomný čas prostý používáme, když mluvíme o obecných faktech, která jsou vždy pravdivá, nebo jsou pravdivá a stálá pro dané delší období:

- *Ten times ten **makes** one hundred.* (10 krát 10 je 100)
- *I **live** in Olomouc.* (Žiji v Olomouci)

Dále používáme přítomný čas prostý, když mluvíme o pravidelných, obvyklých událostech. Často používáme časová určení **always (vždy), often (často), usually (obvykle), sometimes (občas), never (nikdy)** a další příslovce vyjadřující frekvenci pro pravidelné děje.

- *She **never works** on Sunday.* (Nikdy nepracuje v neděli)

Přítomný čas prostý používáme také např. při dávání instrukcí, popisování cesty, pokud popisujeme zvyky nebo když mluvíme o již daném rozvrhu.

Tvoření prostého času přítomného

Tvar slovesa v přítomném čase prostém je stejný jako tvar infinitivu:

- *I **live** in London.* (Žiji v Londýně)
- *They **sleep** in the bed.* (Spí v posteli)

Jediná změna nastává ve **3. osobě jednotného čísla (he, she, it = on, ona, ono)**, kdy k němu přidáme ještě koncovku **-s** (případně **-es**).

- *She **works** in our office.* (Pracuje v naší kanceláři)
- *He **likes** you.* (Má tě rád/ Líbíš se mu)

Koncovka **-es** se přidává z důvodu lepší výslovnosti za slova, která končí sykavkou (**-s, -z, -sh, -ch, -x**).

- *wash → **washes** (umývá)*
- *catch → **catches** (chytá)*

Pokud sloveso končí **souhláskou**, za kterou **následuje samohláska y, y se mění na i a následuje -es**.

- *carry → **carries** (nese)*

Co se týče často používaných sloves, existují tři výjimky, které nespadají pod výše uvedená pravidla, a to slovesa: **to be, to do, to go**.

Slovesa **to have, to do a to go** podléhají stejným pravidlům, jako ta končící sykavkou uvedená výše. Ve všech osobách, kromě 3. osoby jednotného čísla, se používají v infinitivu. Ve 3. osobě jednotného čísla pak následuje koncovka **-es**:

- *She **always does** the dishes.* (Vždy umývá nádobí)
- *He **goes** there often.* (Chodí tam často)

HAVE -> HAS DO -> DOES GO -> GOES

ZÁPOR

Užíváme DO NOT -> stažená forma DON'T u všech osob, jen u 3. osoby jednotného čísla je opět výjimka a užíváme DOES NOT -> stažená forma DOESN'T

Zápor přidáváme před sloveso v infinitivu i u 3 osoby j.č.

She DOESN'T WASH the dishes. (Neumývá nádobí → nemá to ve zvyku)

The class DOESN'T END at 5 p.m.(Výuka nekončí v 5 večer.)

I DON'T LIKE her. (Nemám ji ráda)

They DON'T PLAY golf every week. (Nehrají golf každý týden.)